Я не знаю в серці напівправди:
Або "так", або, хоч шкода, – "ні"!
Сподіваюся, що так і буде завжди,
Хоч це часом болісно мені.
"Ні" – на всякі хитрощі даремні.
"Так" – все буде кращати у нас.
На своїй землі стою недремно.
Як Дніпро, пливе в майбутнє час!
Всесвіту велична діадема –
Зоряний Чумацький віщий Шлях!
"Бути чи не бути" – ось дилема.
"Бути" урожаям на полях!
"Бути" нашій славній Україні
У квітучій весняній імлі.
Скажем "ні" прадавності руїні
І постанем на своїй землі
Так, як господиня у господі,
Так, як її мудрий господар.
Бо ведеться в нашому народі:
Незалежність – то величний дар,
То правічне на землі великій,
Що одна у серці, як любов,
"Так!" же – Україні сонцеликій,
Вільній від загарбницьких оков!